

ДА ЛИ ЛИЦЕ ЧИЈА ЈЕ ПРОФЕСИЈА АДВОКАТ МОЖЕ ДА СЕ БАВИ ЛОБИРАЊЕМ

Одредбама чл. 2. и 4. ст. 1. Закона о лобирању ("Службени гласник РС", бр. 87/18 и 86/19-др. закон) прописано је да је лобирање активност којом се врши утицај на органе Републике Србије, аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе, органе ималаца јавних овлашћења, чији је оснивач Република Србија, аутономна покрајина и јединица локалне самоуправе (у даљем тексту: орган власти), у поступку доношења закона, других прописа и општих аката, из надлежности тих органа власти, ради остваривања интереса корисника лобирања, у складу са законом, а да лобирање, поред осталог, може да обавља физичко лице које је уписано у Регистар лобиста, у складу са овим законом.

Одредбом чл. 8. ст. 1. и 2. истог закона прописано је, поред осталог, да је лобиста дужан да приликом лобирања поступа у складу са начелом интегритета, које подразумева законитост, транспарентност, и одговорност у раду као и етичност, у циљу очувања личног угледа и угледа корисника лобирања, као и лобирања.

Одредбама чл. 2. ст. 1. и чл. 3. тач. 6. Закона о адвокатури ("Службени гласник РС", бр. 31/11 и 24/12-одлука УС) прописано је да је адвокатура независна и самостална служба пружања правне помоћи физичким и правним лицима, која, поред осталог, обухвата обављање других послова правне помоћи у име и за рачун домаћег или страног физичког или правног лица, на основу којих се остварују права и штите слободе и други интереси. Одредбама чл. 21. ст 1. и 2. истог закона прописано је да адвокат не сме да се бави пословима који су неспојиви са угледом и независношћу адвокатури и да адвокат не може имати другу регистровану самосталну делатност.

Имајући у виду наведено, као и чињеницу да лобирање није делатност, већ активност, нема сметњи да се лице чија је професија адвокат бави лобирањем као активношћу, али је дужно да приликом лобирања поступа законито, транспарентно, етично и одговорно.